

عنوان مقاله:

پژوهشی بر رابطه بین سبک های دلبستگی در انسان و انگیزه پیشرفت در افراد

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 3، شماره 28 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

سیدرضا ناظمی - دانشجوی کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند. ایران

خلاصه مقاله:

دلبستگی واژه بسیار مرسوم و آشنایی است، که در زندگی همه انسان ها در همه ادوار زندگی اعم از مرد و زن و شهری و روستایی، سیاه و سفید پولدار و فقیر و با سواد و کم سواد و... به چشم می خورد. دلبستگی پیوند عاطفی عمیقی است که افراد متناسب با نوع ارتباط با یکدیگر و میزان حمایت ها و کمک ها و وابستگی هایی که به یکدیگر دارند در آنها پدید می آید. دلبستگی در اشخاص و افراد مختلف و نیز میزان و نوع روابطی که با هم دارند، از شدت و ضعف قابل توجهی برخوردار است. گاهی دلبستگی ها آنچنان اهمیت پیدا می کنند که اگر کوتاهی و یا اهمال و غفلتی انجام گیرد، اتفاقا به خشم و نفرت تبدیل می شود. کودکی که در دوره ای شدیداً به کمک و سرپرستی نیاز دارد و به مادر دلبسته و وابسته است از طرف مادر مورد بی مهری و قهر و بی توجهی عاطفی قرار گیرد، در این صورت، این عدم اعتماد جای خود را به خشم و قهر میدهد. دلبستگی در چرخه تکامل هرچه از پایین به بالا در نظر بگیریم از میزان رفتارهای غریزی و حیوانی کاسته شده و به رفتارهای عاطفی و شناختی و ادراکی افزوده میشود. (بیرامی، ۱۳۷۸، ص ۴۵) سازو کار بررسی دلبستگی با توجه به این بحث اظهار شده یک مطالعه زمانی و دوره ای را می طلبد که جان بالبی بهترین مفهوم و تبیین دلبستگی را از منظر اتولوژیک (تکاملی) پرداخته است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1501537>

